

Ramtha

Eu sunt mai mărget
decât corpul meu

Extras din:
*Ghidul începătorului
pentru crearea realității*

„Mi se spune iluminat întrucât cele învățate de mine mi-au transcens sinele fizic. Războinicul a murit. Cuceritorul s-a stins din viață. Aroganța, ca fumul unui foc întârziat, a dansat în aerul nopții și a dispărut. Ignoranța mi-a dispărut. Astfel am devenit o entitate spirituală.“

— Ramtha

JZK Publishing, diviziune a JZK, Inc.
Copyright © 1998, 2004, 2004 JZ Knight

Nu am venit aici – nu m-am desfășurat aici – în scopul de a crea un corp care să inspire admirație, un corp atrăgător și frumos, deoarece acesta este idolul venerat de eonii de timp, chiar și astăzi. Frumusețea a preluat caracteristici fizice – nu mai este spirituală, neutră – iar voi o venerați. Dar asta vă face să vă simțiți mici, deoarece este o calitate trecătoare – așa este – și înfloarește doar puțin în viața fizică a omului, după care se stinge. Eu am venit într-o manieră teribilă, ca o ființă iluminată. Și ce înseamnă ființă iluminată? Cum definiți voi iluminarea? Înseamnă să fii conștient, să vezi departe. Ființa iluminată este persoana care este conștiință pură exprimată prin Spirit sau minte. Iar asta înseamnă că o ființă iluminată va avea o calitate superioară, dacă-și va atinge abundența Spiritului, și nu pe cea a trupului. Entitatea iluminată este cea care nu se percepe pe sine ca fiind corpul, ci ca fiind acel aspect care este unificat cu tot ce înseamnă viață. Aceasta este o ființă iluminată. Cel care nu este iluminat se vede ca fiind separat, special, diferit de toate celelalte forme de viață. Acestea sunt entitățile ignorante.

Prin urmare, eu sunt o ființă iluminată deoarece, în timpul vieții mele și în vremurile pe care le-am cunoscut, am avut ocazia măreață și minunată să fiu sinele meu omenesc, să fiu o ființă umană, să fac război, să am de a face cu tirani. Ce scop înalt, nu? Dar nu am cunoscut smerenia din cauza propriei aroganțe, decât după ce m-am trădat pe mine însumi. Iar în acea smerenie, entități, când viața mea atârna, așa cum ați spune voi, de un fir de ață, m-am întrebat care era scopul vieții mele

Eu sunt mai măreț decât corpul meu

și al sârmanului meu popor. Iar până când nu m-am agățat de viață în fiecare zi și nu am însemnat trecerea fiecărei zile în care am supraviețuit, nu am înțeles că viața reprezenta ea însăși premiul. Și astfel, m-am așezat pe o stâncă și m-am autovindecat, timp de șapte ani – ceva de care voi v-ați îngrozi. În fiecare zi și în fiecare noapte, când mă trezeam și conștientizam că mă aflu încă aici, Spiritul meu se înveselea. Și nu oboseam niciodată să privesc cum se ridica luna pe cer, la miezul nopții. M-am îndrăgostit cu disperare, fără speranță și cu pasiune de natură. Soarele și Luna au fost cele care mi-au reconfirmat, în fiecare zi, că sunt în viață. Am început prin a le venera. Am sfârșit prin a deveni ceea ce sunt ele.

Mi se spune iluminat întrucât cele învățate de mine mi-au transcens sinele fizic. Războinicul a murit. Cuceritorul s-a stins din viață. Aroganța, ca fumul unui foc întârziat, a dansat în aerul nopții și a dispărut. Ignoranța mi-a dispărut. Astfel am devenit o entitate spirituală. Și ce înseamnă asta? Asta înseamnă că nu mi-am folosit creierul, corpul fizic și corpul emoțional pentru a cuceri, a atinge scopuri și pentru a pustii Pământul. M-am schimbat. În loc să mă însingurez, să răspund omului ca om, să răspund forței prin forță, m-am adunat zi de zi, încetul cu încetul, pentru a deveni personalitatea care nu pune preț pe cucerirea acestui tărâm, ci care pune preț pe biruirea ignoranței.

Care era aspectul meu cel mai ignorant? Aveam multe astfel de fațete, dar ignoranța cea mai mare era că-l uram pe Dumnezeu Necunoscut al poporului meu. Vedeți voi, oamenii mei nu venerau zei. Ei știau că există un singur Dumnezeu, un Dumnezeu fără nume și formă, cu toate că putea fi văzut în tot ce exista și în tot ce se credea că există. Am considerat că acest Dumnezeu mi-a abandonat poporul, lăsându-i să trăiască în mizerie și sărăcie. Nu înțelegeam. Am crezut că dacă iubeai un singur Dumnezeu, viața ți-ar fi fost plăcută, mulțumitoare, îți puteai învinge dușmanii, trăind în pace, cântec și dans, pentru tot restul vieții. Dar Dumnezeu Necunoscut al oamenilor mei, care reprezenta tot ce înseamnă viață, i-a lăsat să cadă în sclavia unei rase mult mai puternice – iar eu îl uram pe acest Dumnezeu. Astfel că am căutat să-lucid în fiecare persoană, căci trebuia biruit așa cum îmi biruiseră sârmana familie. Acesta era cea mai mare ignoranță din viața mea: credeam că Dumnezeu putea fi învins și că, dacă omul îl iubea pe Dumnezeu, acest lucru îl proteja de rău, de sclavie și robie.

N-am știut că Dumnezeu Necunoscut trăia în toți oamenii mei și în alte popoare și că natura Sa era aceea de a dărui. Dumnezeu este iubire. Ce înseamnă asta? Înseamnă că Dumnezeu creează, dăruiește și nu ia niciodată – asta înseamnă; și mai înseamnă că Dumnezeu le-a dat viață tuturor – acest Dumnezeu Necunoscut – iar prin dăruirea și susținerea acestei vieți-le îngăduia formelor de viață respective, care erau copia minții Sale, să-și creeze propria realitate. Oamenii mei au prezis că, într-o zi, vor pica în robie. Oare nu li s-a materializat profeția în cele din urmă, tocmai pentru că s-au concentrat asupra ei? Desigur. Dumnezeu Necunoscut nu este o singură minte ce există în toată lumea; reprezintă părți ale unei singure minți ce există în toată lumea. Și lumea întregă se folosește de această minte, oricum alege să o facă. Aceasta este calitatea de a dărui a lui Dumnezeu. Nu, nu mi-a luat doar o zi să înțeleg acest lucru;

Eu sunt mai mareț decât corpul meu

mi-a luat tot restul vieții, deoarece natura mea sălbatică ura și disprețuia, dar natura mea spirituală – care era slabă și fragilă – se clădea în fiecare zi. Pe zi ce trecea o doream tot mai mult – mai mult decât aveam nevoie de trupul meu.

Cum am ajuns iluminat? Dat fiind că eram o parte din Dumnezeu Necunoscut, m-am hotărât să îmi doresc să fiu tocmai acest aspect. Astfel că, Dumnezeu – întrucât Dumnezeu iubește, iar prin acest lucru înțelegem că dăruiește (nu ia niciodată, ci numai dăruiește) – acel Dumnezeu din interiorul meu mi-a dat exact ceea ce mi doream să fiu: acela ce este toate lucrurile, acela ce poate împărtăși iubire cu tot ceea ce înseamnă viață.

Și vreți să știți ceva, maștrilor? Ce luptă duceam eu în fiecare zi? În fiecare zi din viața mea mă luptam cu natura mea primitivă, care voia să risipească, să se îndoiască. Voia să se agite și să cucerească. Voia să exclame absurditatea. În fiecare zi mă luptam cu acestea în interiorul meu, căci mă întorsesem să mă cuceresc pe mine însumi – cea mai anevoioasă luptă dintre toate. Și ce mi-a oferit biruința? La început, nimic, pentru că îmi puteam aminti rănilor, îi puteam vedea pe toți oamenii și îmi puteam reaminti de toate victoriile din trecut. Puteam vedea ce este real, însă ceea ce mi doream eu nu era real, cel puțin nu era tangibil. Astfel, în fiecare zi, realul contrazicea irealul. Își bătea joc de el, cum ați spune voi. Stăteam jos acolo și spuneam: „Ramtha, ești un bufon. Ești un bufon bătrân“. Mă durea ori de câte ori îmi spuneam asta. Mă durea destul de tare când îmi spuneam asta, astfel că a trebuit să cercetez durerea. Iar când am cercetat durerea, am înțeles foarte bine ceea ce simțeam de fiecare dată când abuzam de ea. Și, pentru tot restul vieții mi-am schimbat părerea ce o aveam despre tot. Și am înțeles că unicul motiv pentru care am rămas în trup era pentru că mă identificam cu el. De fiecare dată când mă înfuriam, mă centram în corpul meu. De fiecare dată când corpul meu avea mai multă forță decât voința mea, mă întrupam în el. Dar pe zi ce trecea, mă detașam tot mai mult de trup și mă atașam tot mai mult de minte.

Știți cum am părăsit acest plan, la sfârșitul vieții mele? Nu într-o cutie de lemn, ci fiind purtat de vânt. De ce a fost aceasta mijlocul meu de a călători? Deoarece acesta este purtătorul Spiritului. De ce n-am murit ca oamenii normali? Pentru că nu eram normal. Și ce m-a făcut să nu fiu astfel? Eu îmi cucerisem sinele nenatural, și anume corpul fizic, personalitatea, materialul meu genetic – așa cum le-ați numi voi. Iar spre sfârșitul vieții mele, am reușit să rup acel fir subțire al trecutului.

Și ce am devenit? Nu am devenit un om mai bun. Am devenit o ființă spirituală, un Dumnezeu – nu un om. Asta mi-am dorit să fiu. Dacă Dumnezeu Necunoscut nu avea chip, atunci era vorba de puterea și impulsul naturii în sine. Asta mi-am dorit să fiu, pentru că așa mi-l defineam cel mai bine pe Dumnezeu: nu prin a fi om obișnuit, ci prin a fi o ființă care acționează conform cunoașterii că este parte a tot ce înseamnă viață. Asta am devenit.

De ce mi s-a spus iluminat? Am fost iluminat fiindcă am devenit Spiritul, și nu corpul meu. Și așa se face că azi mă aflu aici, în acest timp, așa cum îl cunoașteți voi, într-un alt corp. Iar voi ați venit să mă ascultați pentru că mi-ați citit cuvintele, le-ați auzit, i-ați ascultat pe alții, ați văzut o minune în viața voastră. Așa se face că

Eu sunt mai mareț decât corpul meu

veniți ca bărbați și femei, copii, un Spirit – un mic Spirit, prezent în trup. Iar treaba Spiritului vostru în fiecare zi din viața voastră a fost să vă țină în viață. Acesta este unicul motiv pentru care l-ați folosit vreodată. Și unicul motiv pentru care nu ați murit mai devreme, înainte să fi venit aici, este acela că v-ați folosit Spiritul pentru a vă păstra în viață și nu ați abuzat atât de mult de el încât să vă abandoneze corpul. Dar numai pentru asta l-ați folosit. Însă El este motivul pentru care vă aflați aici, deoarece, având în vedere că nu poate fi văzut, ci doar simțit ca o forță, el este ceea ce Eu sunt.

Nu ați venit aici să mă vedeți pe mine. Asta începeți să înțelegeți chiar acum. Iar eu par să fiu ceva comun, firește. Atunci, învățătura spune că Dumnezeu trăiește în voi sub forma a ceea ce ați numit Spirit. Dar El nu a făcut decât să vă țină în viață. Și dacă ar fi să vedeți acest Spirit, nu-l veți vedea niciodată ca pe ceva asemănător trupului vostru. Ei bine, eu mă aflu aici într-un corp care pare să-mi contrazică afirmațiile – este un corp de femeie, iar eu sunt un bărbat – dar este extraordinar, întrucât îi învață pe bărbați și pe femei că Dumnezeu este ambele dar și niciunul și vă mai învață că ceea ce mintea crede nu trebuie neapărat să și existe și, de asemenea, vă mai învață că nu puteți vedea ceea ce sunteți.

Deci este foarte potrivit că mă găsesc aici pentru a vorbi cu oamenii pe care i-am cunoscut odată, într-o perioadă ce pare foarte îndepărtată de aceasta – și totuși, acel timp și acest timp se petrec în același moment. Mă aflu aici să vă învăț ceea ce nu v-am învățat atunci când v-am părăsit. Și nu vă învăț să mă urmați, nu puteți face asta – nici chiar dacă muriți, nu puteți – deoarece numai atunci când veți muri, veți primi darul vieții, ce este egal cu capacitatea voastră de a accepta. Și unicul lucru pe care l-ați acceptat vreodată a fost viața voastră, indiferent cum este ea. Este importantă pentru voi. Foamea este importantă pentru voi. Durerea este importantă pentru voi. Starea de confuzie cauzată de faptul că nu vă place realitatea este importantă pentru voi. Pentru voi, este important să fiți o femeie. Este important să fiți un bărbat. vedeți voi, toate acestea sunt de natură fizică, iar foamea poate distruge Spiritul. Îl puteți pierde mai repede pe Dumnezeu din vedere atunci când vă este foame, mult mai mult decât în orice circumstanță. Am venit să vă învăț că nu vă veți ilumina chiar dacă muriți – veți fi o ființă spirituală, dar mintea voastră nu va fi acolo; mintea voastră va fi aici – și am venit să vă învăț ceea ce am cunoscut și ce am învățat.

Nu există un singur Dumnezeu; totul este Dumnezeu. Iar viața aceasta nu este unica pe care ați trăit-o vreodată. Aceste corpuri sunt ca și veșmintele. Nu faceți decât să purtați acest corp ca pe un veșmânt în această continuitate de timp. Deoarece ați purtat mai multe veșminte vă întrebați: „De ce nu-mi pot aminti?” Nu vă puteți aminti, pentru că nu sunteți iluminați. Înțelegeți? În viața anterioară nu ați ajuns mai departe decât ați ajuns în aceasta. Și dacă nu v-a interesat decât acea viață, înseamnă că la acea vreme nu v-ați folosit decât creierul personalității voastre, căci totul a fost asociat cu trupul, așa cum este asociat întotdeauna. Dacă trupul moare odată cu creierul, motivul pentru care nu vă puteți aminti este acela că trupul și creierul nu mai sunt; tot ce vă puteți aminti este ce s-a întâmplat în această viață. Și nu vă puteți aminti nici măcar de majoritatea zilelor voastre, întrucât nu le-ați trăit niciodată. Ați lipsit din ele. O, voi ați trăit eoni! Sunteți în evoluție. Dumnezeu v-a dat viață veșnică.

Eu sunt mai măreț decât corpul meu

Ce înseamnă asta? Înseamnă că atunci când muriți – în această după-amiază, mâine dimineață – corpul vostru va dispărea, însă voi vă veți înălța în corpul vostru spiritual. Dar repet, corpul spiritual este pe atât de măreț pe cât este mintea ce-l ocupă – ceea ce cultivați voi acum. Aceasta este viața veșnică. Iar apoi veți renaște din nou, dacă oamenii vor continua să se împreuneze. Veți renaște și nu vă veți aminti de ziua de astăzi. Știți de ce nu vă veți aminti de ziua de astăzi? Deoarece azi, aici, nu a fost creierul vostru din viitor, ci Spiritul vostru.

Deci nu am venit aici să vă învăț să mă urmați, pentru că acest lucru este imposibil. Iar eu nu vreau să fiu venerat. Vreau ca voi să vă venerați pe voi înșivă. Cel mai mare templu al lui Dumnezeu ce a fost clădit vreodată nu a fost niciodată din piatră, aur, argint și nestemate. Cel mai mare templu al lui Dumnezeu se întâmplă să fie în corpul uman, iar acel corp este locul în care Spiritul s-a trimis pe sine în acest tărâm. Acesta este templul. Iar dacă ceea ce învățați-vă înalță în interior, atunci sentimentul de înălțare lăuntrică este senzația dată de Spirit. Dacă veniți aici și sunteți oboșiți, vă este foame sau sunteți plictisiți, să știți că acesta este corpul vostru. Iar mintea vă este în corp, și nu în Spirit. Dacă sunteți înălțați de ceea ce aveți să învățați, înseamnă că vorbim de ceea ce nu poate fi văzut în interiorul vostru, ci de ceea ce voi sunteți în interior – și totul va căpăta o logică de nezdruncinat.

Ce aspect al vostru va avea de obiectat azi și mâine? Mintea voastră de maimuță, creierul vostru uman. Știți de ce? Dacă v-aș ruga să-i explicați persoanei de lângă voi cât de cuprinzător vă este nivelul de acceptare? – Gândiți-vă la aceste cuvinte: cât de cuprinzător, cât de profund, cât de înalt vă este nivelul de acceptare... pentru că în asta constă credința. Niciodată nu veți putea materializa în viață ceea ce nu acceptați. Materializați doar ceea ce acceptați. Atunci, cât de cuprinzătoare vă este acceptarea? Este mai mare decât sentimentul de îndoială? Care vă sunt limitele acceptării? Acesta este motivul pentru care sunteți bolnavi? De aceea sunteți bătrâni? Sunteți nefericiți, pentru că propriul nivel de acceptare este nefericirea? Cu atât vă alegeți. Nu primiți nimic mai măreț decât atât, deoarece tot ce este mai măreț decât acest nivel se găsește în Spirit. Deci Spiritul vostru vă face să fiți nefericiți, pentru că voi îi cereți să o facă.

Unicul lucru care vă creează probleme astăzi este propriul nivel de acceptare din mintea carnală; adică cea de aici, de sus rețeaua neuronală. Și dacă sunteți genul de persoană care este victima propriului sentiment de vinovăție prin faptul că ați făcut multe lucruri urâte și îngrozitoare și considerați că sunteți foarte speciali deoarece sunteți atât de vinovați, veți întâmpina dificultăți în a mi accepta cuvintele, căci vă spun că voi sunteți cei care vă creați realitatea. Și dacă sunteți o victimă, este pentru că voi ați făcut să fie așa. Nu o să vă placă asta, întrucât vreți ca altcineva să fie responsabil pentru durerea, limitarea și lipsa voastră. Ei bine, vă voi spune că este responsabilitatea voastră, iar vouă nu o să vă placă. Spiritul este de acord, dar creierul nu crede, pentru că el poate spune cine l-a rănit, poate spune cine l-a dezamăgit, poate spune de ce se îndoiește. Este vina altcuiva, niciodată a sa. Cât de arogant este creierul uman, nu?

Nu o să vă placă asta.

Eu sunt mai măreț decât corpul meu

De asemenea, vă va fi greu să acceptați conceptul că sunteți cu toții Dumnezeu, deoarece sunt unii dintre voi cărora încă le mai place să creadă că Dumnezeu se află într-un tărâm numit rai și că El – mai degrabă, Ea – trage toate sforile. De aceea, dacă ceva nu mai merge în viața voastră, puteți spune că este voia Domnului – Dumnezeu are ceva cu mine.

Dumnezeu este o imagine convenabilă, din rai, pentru că atâta vreme cât Dumnezeu stă acolo, El este cel care vă va pedepsi pentru păcatele voastre – știți voi: lipsa voastră... lipsa voastră de iubire, de grijă; atunci când aveți gânduri necurate, sunteți pedepsiți. Dumnezeu este cel care face asta, de undeva din rai. Iar când vreți să fiți mântuiți, vreți ca cineva să poată să vă salveze. Știți de ce? Pentru că nu credeți că o puteți face voi înșivă. Astfel, Dumnezeu joacă un rol minunat în religie. Dar ceea ce vă comunic – singurul tărâm numit rai este cea ce se află în interiorul vostru și ceea ce vă permite să credeți – este adevărat. Iar Dumnezeul vostru poate începe chiar de azi să vă ierte pentru vina voastră, să vă ierte pentru lipsa voastră. Astăzi puteți înceta să mai fiți o victimă. Astăzi puteți înceta să mai fiți bolnavi.

Astăzi puteți înceta să mai credeți în diavol și puteți începe să credeți în voi înșivă. Unora dintre voi nu vă va plăcea asta, întrucât aveți nevoie de un salvator. Nu vă va plăcea, pentru că trebuie să aveți un moment în care Dumnezeu se va întoarce și vă va lua cu El. Atunci, aceasta va fi contrariul a ceea ce credeți, pentru că vă spun și vă voi învăța despre voi înșivă și despre ce zace în voi. Majoritatea celor de aici nu cred că pot să materializeze ceva. V-ați acceptat lipsa. Acest lucru intră în contradicție cu voi înșivă. În cele din urmă, va intra în scenă axioma: „crede în tine însuși și totul este posibil“.

„Entitatea iluminată este cea care nu se percepe pe sine ca fiind corpul, ci ca fiind acel aspect care este unificat cu tot ce înseamnă viață. Aceasta este o ființă iluminată. Cel care nu este iluminat se vede ca fiind separat, special, diferit de toate celelalte forme de viață. Acestea sunt entitățile ignorante.“

— Ramtha

Pentru informații despre Ramtha și Școala de Iluminare a lui Ramtha, vă rugăm să contactați:
Ramtha's School of Enlightenment, P. O. Box 1210, Yelm, WA 98597,
sau sunați la 1.800.347.0439, 1.360.458.5201.
Vizitați-ne online la www.ramtha.com sau www.jzkpublishing.com